

Nr 216.

Av herr **Sederholm m. fl.**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om fastighetstaxering år 1927 m. m.*

I proposition nr 34 till innevarande års riksdag har Kungl. Maj:t lämnat förslag till, bland annat, »förordning om fastighetstaxering år 1927», innebärande att de taxeringsvärden, som blivit åsatta vid 1922 års allmänna fastighetstaxering eller som sedermera blivit fastställda i stället för dessa, skulle oförändrade gälla även för nästa år, där ej någon av vissa uppräknade anledningar till omtaxering i särskilda fall föreläge. Med andra ord, det rådande provisoriet, som genom beslut av 1924 års riksdag förlängdes till och med innevarande år, skulle få ytterligare ett års prolongation.

Enligt vad motiveringen (sid. 8) ger vid handen, har Kungl. Maj:t ansett sig böra klargöra, varför förslag icke givits om allmän fastighetstaxering 1927, ehuru den hittills såsom normal ansedda perioden mellan de allmänna fastighetstaxeringarna går tillända med 1926. På någon saklig argumentering för eller emot allmän omtaxering 1927 har man därvid icke ingått. Skälet för Kungl. Maj:ts ståndpunkt i frågan är så tillvida teoretiskt, att man velat undvika konflikt med de nya grunder för fastighetstaxering, som den emotsedda stora skattereformen kunde väntas innesluta. Kungl. Maj:t har förlagt denna reform till nästa år och ansett såsom en ofrånkomlig konsekvens av densamma, att nya taxeringsvärden bleve åsatta 1928. Om alltså allmän taxering skedde 1927, skulle saken få göras om 1928 till dubbelt besvär och kostnad.

Detta sätt att se frågan kunna vi icke dela. För det första läser man i närvarande läge icke kunna inskränka möjligheterna till alternativen taxering 1927 eller taxering 1928, utan får ett bifall till propositionen nog anses innebära ett uppskov på obestämd tid. Kommunalskattefrågas lösning ligger icke så inom räckhåll, att tidpunkten därför med någon visshet kan förutsägas. Även om den nuvarande regeringen har den mest bestämda avsikt att framlägga frågan för nästa riksdag, är det förhastat att förutsätta ett positivt resultat redan då. Frånsett oförutsedda hinder redan för proposition i ämnet måste man ju räkna med den möjligheten, att riksdagen av ett eller annat skäl än en gång undanskjuter den definitiva reformen. I överensstämmelse med sin ståndpunkt i föreliggande ärende skulle Kungl. Maj:t i sådan händelse vara nödsakad föreslå än ytterligare förlängning av de gamla fastighetsvärdenas giltighet på något eller några år.

Redan ett uppskov med allmän omtaxering av fastigheterna till 1928 är ägnat att inge betänkligheter. Ett ytterligare uppskov måste av reala skäl anses uteslutet.

På frågans reala sida har, såsom antytts, Kungl. Maj:t icke ingått. Kungl. Maj:t har betraktat frågan såsom ett ärende, vilket som helst, varuti de formella förutsättningarna prövats i första hand och, då dessa synta tala emot ifrågasatt åtgärd, någon saklig behandling icke företagits. Man svävar således i okunnighet om Kungl. Maj:ts ställning till frågan om behovet av omtaxering.

Efter vår uppfattning är emellertid betydelsen av taxeringsvärdenas anpassning något så när efter rådande fastighetspris och andra på det verkliga värdet inverkan omständigheter så stor, att, om ett avsevärt missförhållande konstateras, sakfrågan måste ställas i förgrunden, och de formella svårigheterna med alla tillfängliga medel undanröjas. Endast om detta skulle visa sig omöjligt, är den formella ståndpunkten berättigad.

För 1922 års allmänna fastighetstaxering gällde enligt 6 § i förordningen därom såsom regel, att taxeringsvärdet skulle motsvara det allmänna saluvärdet utom beträffande skogsmark och växande skog, som skulle uppskattas till sitt efter vissa grunder beräknade värde vid rationellt skogsbruk. En viktig faktor vid skogsuppskattningen utgjorde virkespriset i orten, vilket dock skulle upptagas till sitt medeltal under åren 1912—1919.

Nu är det allmänt känt förhållande, att konjunkturerna på förevarande område efter 1922 år taxering undergått en betydande förskjutning till lägre fastighetsvärden, ej minst i fråga om jordbruksfastigheter och särskilt beträffande därå växande skog, en förskjutning långt större än som kan anses normal för en femårsperiod och enligt lagfäst uppfattning ansetts betingande allmän omtaxering, vare sig konjunkturerna gått uppåt eller nedåt. På någon utredning med siffror och annat till styrkande av fastighetsmarknadens angivna läge hava vi icke icke ingått. Så kända som hithörande förhållanden äro både inom och utom riksdagen, lära de icke behöva någon särskild belysning.

Är det således klart, att de sakliga förutsättningarna äro för handen, att det faktiska behovet av omtaxering med hänsyn till skattebördornas rättvisa fördelning är omotsägligt, återstår endast att undersöka, om oöverstigeliga hinder möta av den art i propositionen antytts eller eljest.

I fråga om reglerna för en allmän fastighetstaxering 1927, liksom förra gången lämpligen givna i två särskilda författningar, den ena rörande uppskattningsgrunderna och den andra angående taxeringsförfarandet, erbjuda sig, teoretiskt sett, tre olika linjer:

1) Anslutning till 1921 års kommunalskattekommittés förslag till kommunalskattelag samt 1923 års taxeringskommittés förslag till taxeringsförordning, eventuellt med ändringar i enlighet med vederbörandes yttranden över förslagen.

2) Förnyande av de 1922 tillämpade författningarna med allenast redaktionella eller eljest formella ändringar.

3) Sistberörda författningar såsom väsentligt underlag, kompletterade med nyttiga detaljer, hämtade från de nya förslagen, samt sådana anordningar, att taxeringen ej komme att utgöra hinder för tillämpning i ett eller annat avseende under femårsperioden av de nya beskattningsregler, som en under tiden genomförd lösning av de vilande stora skattefrågorna skulle medföra.

Linjen 1) skulle utgöra ett föregripande av Kungl. Maj:ts blivande förslag i skattefrågorna och måste därför självfallet lämnas å sido. Linjen 2) skulle innebära risker för konflikter med en blivande skattereform samt onödigtvis åsidosätta nyttiga detaljuppslag, som utan dylik risk redan nu kunde komma taxeringsarbetet till gagn. Motionärerna hava därför valt linjen 3) såsom mest ändamålsenlig.

Vi hava ock övertvägt, huruvida Kungl. Maj:t finge anses hava obetingat rätt i sitt ovanberörda uttalande, att den blivande skattereformen skulle såsom omedelbar konsekvens draga med sig ny allmän fastighetstaxering, men vi hava därvid kommit till motsatt uppfattning. Sker sådan taxering 1927, synas de värden, som då sättas, både böra och kunna gälla under fem år, även om under tiden den stora skattereformen skulle komma till stånd. I de delar, vari fastighetstaxeringen kan tänkas få betydelse för emotsedda nyheter i de vilande förslagen, synes man kunna dels i bestämmelserna för eventuell fastighetstaxering 1927 taga nödig hänsyn till reformförslagen, dels ock utgå ifrån, att tillämpning kan ske vid den årliga, särskilda fastighetstaxeringen.

Av sistnämnda art äro t. ex. bestämmelserna om skattefrihet. Ändring därutinnan (t. ex. enligt 5 § i kommunalskattkommitténs förslag) kommer enligt sakens natur att giva anledning till särskild taxeringsåtgärd, såsom överföring från den bevillningsfria till den bevillningspliktiga längden eller tvärtom. I någon större omfattning torde dylika frågor ej vara att vänta.

Huvudsyftet med en allmän omtaxering 1927 är redan angivet. Det får dock ej förbises, att densamma komme att bliva till gagn även i andra avseenden. Sålunda vore det en obestriddlig fördel, att man finge tillfälle ännu en gång pröva den gamla taxeringsapparaten, innan beslut kunde fattas om mera djupgående ändringar.

Från taxeringsmyndigheternas synpunkt vore det ock en vinst, om fastighetstaxeringen vore undångjord, när de nya skattelagarna första gången skola tillämpas.

Den undersökning motionärerna företagit angående vilka nyheter, som borde iakttagas i reglerna för allmän fastighetstaxering 1927, har givit följande resultat.

Kommunalskattkommitténs förslag om näringskatt innefattar, att värdet av fasta maskiner skall inräknas i näringskattvärdet, i följd varav i 4 § av förslaget till kommunalskattelag stadgas, att i fastighetsvärdet icke skall

ingå värdet av motor, maskin, kärl eller därmed jämförligt redskap ävensom till driften hörande ledningar, även om dylika föremål enligt allmän lag utgöra fast egendom. Kammarrätten har i sitt utlåtande över förslaget av praktiska taxeringshänsyn förordat en sådan ordning oberoende av näringskattens tillkomst. Från båda synpunkterna läser ett sålunda begränsat fastighetsbegrepp böra bli tillämpat redan nu.

I förevarande proposition har förnyats den 1924 införda bestämmelsen, att i fastighets taxeringsvärde ej skall inräknas värdet av egendom, som allenast på grund av registrering enligt lagen den 22 juni 1920 ansetts höra till fastigheten. Även detta bör givetvis gälla vid en ny allmän fastighetstaxering.

Kommunalskatteskommittén har vidare uppställt som regel, att för en fastighet ägaren skall vara kommunalt skattskyldig, icke såsom nu brukaren, i följd varav enligt förslaget (8 §) den sistnämnde icke skulle få rätt att begära uppdelning av åsatt taxeringsvärde, där i taxeringsenhet inginge flera fastigheter. Då berörda ändring i den subjektiva skattskyldigheten självfallet icke bör nu komma i fråga, läser också brukaren böra bibehållas vid sin nuvarande rätt att få dylik uppdelning. Detta kan icke anses föregripa ett genomförande av kommitténs förslag.

Vad beträffar taxeringssakkunnigas förslag, synes den enda större principfrågan av intresse för motionen vara förslaget om en riksuppskattningsnämnd såsom besvärinstans över prövningsnämnderna och därtill sista instans i hithörande mål, således ersättande både kammarrätten och regeringsrätten.

Enligt vad motionärerna inhämtat, har kammarrätten vid granskning av de sakkunnigas förslag avstyrkt inrättande av riksuppskattningsnämnden samt i stället förordat, att målen skulle stanna i kammarrätten såsom högsta instans. I syfte av snabbt avgörande skulle målen då beredas förtur samt föredragas å särskilda divisioner. Samma besvärregler skulle gälla även andra fastighetstaxeringsmål än sådana, som avsåge den allmänna fastighetstaxeringen.

Även motionärerna hysa uppfattningen, att fastighetstaxeringsmålen kräva ett snabbare avgörande än hittills varit fallit, men kunna å andra sidan icke finna ett nämndavgörande i överinstans eller sista instans innebära garantier för den exakta prövning av förekommande rättsfrågor, som enligt hävdvunnen åskådning varit att få allenast genom verklig domstolsjustice.

I saknad av tillgång till kammarrättens ännu ej offentliggjorda utlåtande hava motionärerna icke varit i tillfälle taga del av kammarrättens motivering och detaljförslag i ämnet, utan hava vi inskränkt oss till att här förorda den ändringen i gällande bestämmelser, att ifrågavarande mål icke skola få bringas under regeringsrättens prövning. Vederbörande utskott torde få tillfälle i lämpliga delar fullständiga reformen i enlighet med av kammarrätten tilläventyrs lämnade detaljförslag.

Vad taxeringssakkunnigas förslag i övrigt vidkommer, synes det vara en

lämplighetsfråga, i vad mån olika specialförslag böra komma till användning nu. Motionärerna hava uppmärksammat några, som synas aktuella.

Enligt 22 § i förslaget skall det åligga landskamreraren att verkställa undersökning rörande fastigheternas allmänna saluvärden å länets landsbygd, och är därför i 18 § föreskrivet, att lagfartsförteckningar och hypoteksvärderingar skola avlämnas direkt till länsstyrelsen. Resultatet av berörda undersökning avses givetvis skola meddelas å det sammanträde med ordförändarna och utsedda ledamöter i berednings- och taxeringsnämnderna, varom talas i 4 § i 1921 års fastighetstaxeringsförordning (förslagets 23 §).

I 20 § av de sakkunnigas förslag, som motsvarar 8 § 2 mom. i förordningen, saknas föreskrift om tillhandahållande åt beredningsnämnderna av gällande fastighetslängder, 1922 års och senare; en brist som kammarrätten påpekat. Vid en omredigering av 8 § 3 mom. förordningen i överensstämmelse med 21 § förslaget bör förtydligas, att i stommarna till de nya längderna skola införas ej blott gällande taxeringsvärden utan ock de i dem ingående särskilda delvärdena (jordbrukvärde etc.).

Även i andra avseenden kunde måhända vara lämpligt att komplettera 1922 års taxeringsbestämmelser. Tillfälle därtill har ju ock vederbörande utskott.

För vår del vilja vi slutligen framhålla, att den gamla instruktionen för värdesättning å skogsmark och växande skog i det väsentliga synes böra bibehållas. Vissa nödiga ändringar, t. ex. föreskrift om ny medeltalsberäkning av virkesprisen, samt nyttiga, på vunna erfarenheter grundade detaljändringar synas dock vara att iakttaga, och få vi härutinnan hänvisa till en i *bilaga A* till motionen intagen promemoria av professor Tor Jonson.

Taxeringssakkunniga hava föreslagit, att deklaraformulären för fastighetstaxering skola fastställas av Kungl. Maj:t. Då detta synt oss vara en praktisk förändring, hava vi anslutit oss till samma ståndpunkt.

I överensstämmelse med ovanstående hava vi utarbetat förslag till förordningar dels om allmän fastighetstaxering 1927, dels om taxeringsmyndigheter och förfarandet vid allmän fastighetstaxering 1927, dels ock angående ändring i gällande taxeringsförordning, samtliga upptagna i bilagor till motionen.

Till undvikande av onödig tryckningskostnad hava vi tillämpat den redaktionella metoden att i texten transumera eller hänvisa till, utom gällande författningar, även de båda fastighetstaxeringsförordningarna av år 1921.

På någon beräkning av erforderligt anslag till den av oss föreslagna fastighetstaxeringen hava vi icke ingått.

Under åberopande av det anförda få vi hemställa,

att riksdagen måtte, med avslag å det i förevarande proposition ingående förslaget till förordning om fastighetstaxering år 1927,

dels antaga bilagda förslag till förordningar om allmän fastighetstaxering år 1927, om taxeringsmyndig-

heter och förfarandet vid allmän fastighetstaxering år 1927 samt om vissa ändringar i gällande förordning om taxeringsmyndigheter och förfarandet vid taxering (*bilagor B, C och D*),

dels ock till täckande av de med berörda allmänna fastighetstaxering förenade kostnader anvisa erforderligt förslagsanslag.

Stockholm den 28 januari 1926.

G. Sederholm.

J. B. Johansson,
Fredrikslund.

A. O. Frändén.

Ake Ingeström.

Jonas Andersson.

Adolf Dahl.

Ernst Lundell.

Bilaga A.

P. M.

angående önskvärda förändringar i »Instruktion för värdesättning å skogsmark och växande skog».

Med anledning dels av sedan 1922 inträffade förändringar i allmänna marknadsläget, dels ock av de erfarenheter, som erhöles vid 1922 års fastighetstaxering av skogsmark och växande skog, kunna följande förändringar i 1921 års instruktion anses önskvärda.

Punkt 2. Då missuppfattning flerstädes rått angående värdesättning av det bete, som kan utnyttjas jämsides med rationellt skogsbruk, bör tydligare angivas att betesvärde endast bör upptagas till så stort belopp, varmed det vid rationellt skogsbruk användbara betet kan *överstiga* markens värde vid dennas fulla utnyttjande medelst slutna skogsbestånd. Vid sådant skogsbruk finnes ofta bete att erhålla endast å vissa kärr eller andra impediment, medan betet å hyggen närmast är en olägenhet medförande hägnadskostnader till skydd för plantskogen, vilka kostnader ofta bliva större än värdet av det bete, som på skogen kan utnyttjas, och vilka kostnader sålunda böra avdragas.

Punkt 4. Om tillfällig uppgift finnes å förekommande skogsmarksboniteter bör den å dessa uppgifter uträknade medelboniteten få direkt användas för taxeringen, d. v. s. utan avrundning till de klasser på hela och halva kubikmeter, som finnas upptagna i tab. I.

Punkt 5. För beräkning av virkesavkastningens rotvärde vid fastighetstaxering år 1927 kunna virkesprisen endast för åren 1922—1925 skäligen användas som basis. Året 1921 representerar nämligen den stora katastrofen för alla trävaror, i det att prisen under sommaren sjönko 40 å 50 %, varför detta års medtagande endast skulle leda till villervalla beträffande prisläget.

Vid senaste taxering synes man flerstädes speciellt å statsskogarna ha lagt alltför stor vikt vid vissa faktiskt erhållna pris å rot, utan att tillräckligt beakta, huruvida försålda kvantiteten med avseende på sortimentssammansättning varit representativ för den mark och den omloppstid, som för orten varit typisk. Det torde därför böra stipuleras, att där för rådande prisläge och för markens produktionsförmåga representativa rotförsäljningar saknas, genomsnittspriset å den normala virkesavkastningen skall beräknas, som om densamma innehölle en tredjedel timmer eller därmed jämförliga grövre sortiment, en tredjedel pappersved, props, prima lövved och liknande samt en tredjedel kolved, barrved, toppar och annat sämre virke.

Då prisen numera allmänt sjunkit sedan 1922, synas dessutom klasser med 1 kronans prisintervall vara för vida, varför ny tabell med 50 öres intervall utarbetats. Därest för viss skog mera detaljerad tillförlitlig statistik föreligger, böra jämväl de på grund härav funna medelprisen få användas utan avrundning till närmaste halv krona.

Punkt 6. Avdraget för med skogens vård, förvaltning och underhåll förenade kostnader utgår f. n. med 25 procent av den beräknade normalavkastningens rotvärde, varefter som markvärde räknas ett belopp, utgörande 3 gånger den sålunda beräknade nettoavkastningen. Da efter kristiden skogens inkomster i allmänhet sjunkit i starkare grad än utgifterna, skulle kunna ifrågasättas, om ej, såsom redan 1921 från flera håll påyrkades, avdraget borde höjas utöver 25 procent. För att ej nu behöva upptaga denna i viss mån omtvistade punkt till utförligare diskussion, föreslås emellertid f. n. ingen ändring i procentsatsen, utan får momentet i fråga i stället anses inkluderat i valet av den räntefot på 5.5 procent, vilken här nedan föreslås såsom grund för avkastningens kapitalisering. Da vid 1922 års taxering räknades efter 6 procents räntefot, kommer den nu föreslagna att verka höjande på kapitaliseringsfaktorn, vilken höjning dock föreslås att helt läggas på växande skog, alldenstund markvärdet redan nu kan anses såsom relativt högt tilltaget. Skogsmarkens värde bör sålunda allt fortfarande beräknas till tre gånger den normala nettoavkastningen.

Punkt 7. När år 1921 räntefoten bestämdes till 6 procent, motiverades detta dels med då gällande räntesatser i allmänna affärlivet, dels också med att de från tiden 1912—1919 tagna grundprisen för virkets rotvärde representerade en period med alltför höga virkespris för att motsvara vid taxeringstillfället gällande nivå. Sedan dess har räntan i någon mån nedgått, varjämte virkesprisen i viss mån stabiliserats åtminstone jämfört med svängningarna åren 1912—1919. Emellertid ha vissa viktiga sortiment, exempelvis sågtimmer, props och brännved, visat en alltjämt nedgående tendens, medan andra såsom pappersved mera hållit sig konstanta eller stundom något stegrats. Da man emellertid torde kunna utgå ifrån, att nuvarande rotprisen i genomsnitt ligga omkring 10 å 15 procent lägre än medeltalet för tiden 1922—1925, synes en räntefot av 5.5 procent vara väl ägnad att giva ett skäligt uttryck för rådande prisläge på fastigheter av detta slag. Denna räntefot skulle giva en kapitaliseringsfaktor på 18.17, vilken emellertid av bekvämlighetsskäl bör avrundas till jämnt 18, så att en normal skogs totala mark- och virkesvärde beräknas till 18 års avkastningar. Da nu marken föreslagits att, som hittills, värdesättas till 3 gånger avkastningen, bör som värde å växande skog upptagas återstående 15 årsbelopp. Eftersom denna senare faktor tidigare utgjort 13.67, motsvarar den nu föreslagna jämkningen en höjning av skogsvärdet med 10 procent, därest nämligen samma årsavkastning skulle förefinnas.

Enligt nu gällande bestämmelser förefinnes en viss dualism vid beräkningen av den relativa skogstillgången, i det att densamma kan erhållas dels för skogar med hushållningsplaner ur den i planen beräknade årliga avkastningen i kubikmeter jämförd med den massaavkastning, som enligt åsatt markbonitet från skogen normalt bör förväntas, dels ock för andra skogar ur förhållandet mellan skogens faktiska totala virkesförråd och det för liknande mark och gängse omloppstid normala virkesförrådet, varom anvisningar finnas i tabell II. Denna dualism torde lämpligen kunna bringas ur världen genom det först nämnda alternativets slopande, varjämte användningen av tabell II bör förtydligas, så att det bättre framgår, att tabellen endast anvisar, om virkesmassan på viss skog kan anses relativt större eller mindre normalt, vartill ytterligare bör bedömas, om sagda virkesmassa är ägnad att giva en avkastning, som med hänsyn till ålder, sortimentssammansättning och värde kan anses överensstämma med vad i punkt 5 anges såsom normalt.

Punkten 8 och 9. Då bestämmelserna i dessa moment huvudsakligen tillkommit för att vid den första efter nya grunderna företagna fastighetstaxeringen i tid kunna framlägga befintliga statistiska uppgifter från ordnade skogsbruk till stöd för taxeringen av andra skogar, torde nu, sedan viss erfarenhet år 1922 erhållits, anledning saknas att fortfarande ålägga domänstyrelsen att förhandstaxera sina skogar. Punkterna 8 och 9 torde sålunda kunna utgå.

Punkt 10 och 11. Ändring i dessa punkter bör ske på sätt, som betingas av borttagandet av punkterna 8 och 9, varjämte bör åläggas länsstyrelse att i god tid tillkalla skogssakkunnig person för att sammanställa och bearbeta tillgängliga uppgifter av inom olika orter under tiden 1922—1925 gällande virkespriser samt upprätta förslag till hjälptabell. Likaledes böra erfarenheterna från 1922 års fastighetstaxering vid möte inför länsstyrelse eller landskamrerare framläggas och diskuteras, samt då åsatta virkespris m. m. jämföras med nu föreslagna.

Tabell I framlägges i ny form, betingad av ändringen av kapitaliseringsfaktorn för växande skog, varjämte nya klasser med 50 öres intervall införas.

Tabell II. Rubriken ändras så att ordet »skogstillgångens» utbytes mot »virkesmassans».

Hjälptabellen ändras att omfatta prisklasserna 4 till 10 kronor, som bättre exemplifiera nu gällande prisläge.

Bilaga B.

Förslag

till

förordning om allmän fastighetstaxering år 1927.

1 §.¹

Allmän taxering — — — år 1927. Vid denna — — — stadgat.
Angående — — — vid 1927 års — — — stadgat.

2 §.

Med fast egendom — — — egendom.

Till fabrik eller annan för industriell verksamhet inrättad byggnad, så ock till vatten, gas- eller kraftverk eller till elektrisk station skall, ändå att annat skulle föranledas av bestämmelserna i allmän lag, icke räknas motor, maskin, kärl eller därmed jämförligt redskap ävensom till driften hörande ledningar.

I fastighets taxeringsvärde skall ej inräknas värdet av egendom, som allenast på grund av registrering enligt lagen den 22 juni 1920 ansetts höra till fastigheten.

3—6 §§.

Lika med motsvarande paragrafer i förordningen den 7 juli 1921 om allmän fastighetstaxering år 1922 (i det följande benämnd »1921 års förordning»).

7 §.

Taxeringsvärde — — — vid 1926 års utgång. Har — — — under år 1927 böra — — — lämpas.

8—10 §§.

Lika med motsvarande paragrafer i 1921 års förordning.

11 §.

Om skattskyldighet — — — grund av 1927 års — — — stadgat.

Anvisningar.

Vid 4 §.

Lika med 1921 års förordning.

Vid 5 §.

Lika med 1921 års förordning.

¹ Transummeringarna i förslaget avse motsvarande paragrafer i förordningen den 7 juli 1921 om allmän fastighetstaxering år 1922.

Vid 6 §.

Med fastighets — — — betald köpeskilling.

Härmed — — — fastighetstaxering år 1927 närmare — — — förhållanden.

Vid — — — i taxeringslängden antecknas.

Vid 8 §.

Lika med 1921 års förordning.

Instruktion för värdesättning å skogsmark och växande skog.

1. Särskilda värden — — — skog.

A. Skogsmark.

2. Skogsmark — — — som användes till husbehov. Befinnes att ägaren jämsides med rationellt skogsbruk jämväl kan tillgodogöra sig bete å den till skogsbörd dugliga marken, bör tillägg för betesvärde ske med det be-
lopp, varmed förmånen i fråga kan anses överstiga markens värde för skogsändamål, sedan avdrag gjorts för de kostnader, vilka genom betesgången kunna åsamkas skogsbruket.

Finnes — — — ändamål avsedd.

3. Lika med 1921 års förordning.

4. Den normala — — — förmåga (bonitet). Boniteten angives såsom en för hela skogen i fråga gällande medelbonitet. Förefinnes — — — å trakten i övrigt, varvid uppskattningen infogas i någon av de å bifogade tabell I upptagna bonitetsklasserna.

5. Värdet i penningar — — — sortiment under åren 1922—1925 i genomsnitt varit å orten gällande. Finnes — — — ordinär beskaffenhet. Saknas uppgifter angående för rådande prisläge och för markens produktionsförmåga representativa rotförsäljningar, uppskattas rotvärdet med hänsyn till allmänt rådande virkespriser samt omkostnader för avverkning och transport m. m. och skall därvid genomsnittspriset bestämmas som om avverkningen bestått av en tredjedel timmer eller därmed jämförliga grövre sortiment, en tredjedel pappersved, props, prima lövved eller liknande samt en tredjedel kolved, barrved, toppar och annat sämre virke. Det sålunda funna värdet jämkas till den av prisklasserna i tabell I, som ligger närmast.

6. Lika med 1921 års förordning.

B. Växande skog.

7. Växande skog — — — förefinnes, sättes värdet å den växande skogen till 15 gånger den enligt punkt 6 reducerade årsavkastningen. I fråga om — — — bör beräknas. I sådant fall jämkas skogsvärdet uppåt till 1.1, 1.2, 1.3, o. s. v. av det normala (relativ skogstillgång). Jämknings sker med stöd av vad om skogen är känt i fråga om medelbonitet, virkesförrådets storlek och sammansättning av grövre eller klenare sortiment samt dess förmåga att giva en mot åsatta boniteten och det i punkt 5 åsatta normala rotvärdet svarande avkastning.

För att underlätta bedömandet av när å en skog förefinnes normal skogstillgång, har upprättats bilagda tabell II, som med utgångspunkt från dels den omloppstid, vilken kan anses vara den för orten vanliga, dels ock markens åsatta bonitet, angiver för erforderliga kombinationer den virkesmassa per hektar, som bör å skogen förefinnas för att virkesförrådet skall anses

vara av normal storlek. Är ett dylikt virkesförråd jämväl av tillfredsställande sammansättning med avseende på åldrar och sortimentsförekomst m. m., föreligger normal skogstillgång.

C. Förberedande åtgärder.

8. (mom. 8 i 1921 års förordning utgår.) Länsstyrelsen låter i god tid genom skogssakkunnig person dels samla och bearbeta uppgifter angående under åren 1922—1925 rådande virkespris, dels också bearbeta erfarenheterna från 1922 års fastighetstaxering speciellt angående inom olika delar av länet åsatta boniteter, rotvärde och relativ skogstillgång.

9. Vid det sammanträde — — — (lika med punkt 10 i 1921 års förordning) — — — försorg lämnas dels en sammanfattande redogörelse för de genomsnittliga virkespris och rotvärden, som under tiden 1922—1925 kunna anses hava varit rådande, samt för erfarenheterna från 1922 års fastighetstaxering, dels framlägga förslag till så kallad hjälptabell, upptagande — — — (lika med punkt 10) — — — taxeringens verkställande.

D. Beskattningsnämnderna.

10. Länsstyrelsen ombesörjer, att de i punkt 9 avsedda redogörelserna ävensom den hjälptabell och de speciella anvisningar, som blivit fastställda vid det i punkt 9 omförmälda sammanträdet, tillhandahållas de beskattningsnämnder, som därav kunna vara i behov. På sätt i förordningen om allmän fastighetstaxering samt i denna instruktion är stadgat, har därefter vederbörande nämnder att för varje skog beräkna areal produktiv skogsmark, den normala årsavkastningens värde per kubikmeter å rot, medelbonitet, relativ skogstillgång samt därå grundade värden å skogsmark och växande skog. Uppskattningen bör grundas på inhämtade upplysningar eller vad eljest är känt angående ovan angivna förhållanden jämte skogens läge i förhållande till flottled och avsättningsort, förekomsten av virke i olika åldrar och utvecklingsstadier, skogens slutenhet m. m. dylikt. Vid taxeringen äger nämnden åtnjuta biträde av skogssakkunnig person, som länsstyrelsen ställer till nämndens förfogande.

Tabell I. Bilägges i nyupprättad form.

Tabell II, för bedömmande av normala *virkesmassans* storlek å olika boniteter. Uppställning och siffror lika med nu gällande.

Hjälptabell bilägges i nyupprättad form.

Denna förordning träder i kraft dagen efter den, då förordningen, enligt därå meddelad uppgift, från trycket utkommit i Svensk författningssamling.

Tabell I, utvisande markens samt den växande skogens värde per hektar vid olika avkastningsförmåga och virkespris.

Övre raden anger markvärde, nedre raden anger virkesvärde.

Virkesavkastningens genomsnittliga rotvärde per kbm. Kronor	Markens normala avkastningsförmåga per hektar i kubikmeter fast mått (bonitet)																
	0.5	1.0	1.5	2.0	2.5	3.0	3.5	4.0	4.5	5.0	5.5	6.0	6.5	7.0	7.5	8.0	
	Markvärde samt virkesvärde vid normal skogstillgång, kronor per hektar																
0.50	1 3	1 6	2 8	2 11	3 14	3 17	4 20	5 23	5 25	6 28	6 31	7 34	7 37	8 39	8 42	9 45	
1.00	1 6	2 11	3 17	4 23	6 28	7 34	8 39	9 45	10 51	11 56	12 62	13 68	15 73	16 79	17 84	18 90	
1.50	2 8	3 17	5 25	7 33	8 42	10 51	12 59	14 68	15 76	17 84	19 93	20 101	22 110	24 118	25 127	27 135	
2.00	2 11	4 23	7 34	9 45	11 56	13 68	16 79	18 90	20 101	22 113	25 124	27 135	29 146	31 158	34 169	36 180	
2.50	3 14	6 28	8 42	11 56	14 70	17 84	20 98	23 113	25 127	28 141	31 155	34 169	37 183	39 197	42 211	45 225	
3.00	3 17	7 34	10 51	13 68	17 84	20 101	24 118	27 135	30 152	34 169	37 186	40 203	44 219	47 236	51 253	54 270	
3.50	4 20	8 39	12 59	16 79	20 98	24 118	28 138	31 158	35 177	39 197	43 217	47 236	51 256	55 276	59 295	63 315	
4.00	4 23	9 45	13 68	18 90	22 113	27 135	31 158	36 180	40 203	45 225	49 248	54 270	58 293	63 315	67 338	72 360	
4.50	5 25	10 51	15 76	20 101	25 127	30 152	35 177	41 203	46 228	51 253	56 278	61 304	66 329	71 354	76 380	81 405	
5.00	6 28	11 56	17 84	22 113	28 141	34 169	39 197	45 225	51 253	56 281	62 309	67 338	73 365	79 393	84 422	90 450	
5.50	6 31	12 62	19 93	25 124	31 155	37 186	43 217	50 248	56 278	62 309	68 340	74 371	80 402	87 433	93 464	99 495	
6.00	6 34	13 68	20 101	27 135	34 169	40 203	47 236	54 270	61 304	67 338	74 371	81 405	88 439	94 473	101 506	108 540	
6.50	7 37	15 73	22 110	29 146	37 183	44 219	51 256	59 293	66 329	73 365	80 402	88 439	95 475	102 512	110 548	117 585	
7.00	8 39	16 79	24 118	31 158	39 197	47 236	55 276	63 315	71 354	79 394	87 433	94 472	102 512	110 551	118 591	126 630	
7.50	8 42	17 84	25 127	34 169	42 211	51 253	59 295	68 338	76 380	84 422	93 464	101 506	110 548	118 591	127 633	135 675	
8.00	9 45	18 90	27 135	36 180	45 225	54 270	63 315	72 360	81 405	90 450	99 495	108 540	117 585	126 630	135 675	144 720	
8.50	10 48	19 96	29 143	38 191	48 239	57 287	67 335	77 383	86 430	96 478	105 526	115 574	124 622	134 669	143 717	153 765	
9.00	10 51	20 101	30 152	40 203	51 253	61 304	71 354	81 405	91 456	101 506	111 557	121 608	132 658	142 709	152 759	162 810	
9.50	11 53	21 107	32 160	43 214	53 267	64 321	75 374	86 428	96 481	107 534	118 587	128 641	139 695	150 718	160 802	171 855	
10.00	11 56	22 113	34 169	45 225	56 281	67 338	79 394	90 450	101 506	112 563	124 619	135 675	146 731	157 788	169 844	180 900	
10.50	12 59	24 118	35 177	47 236	59 295	71 354	83 413	95 473	106 532	118 591	130 650	142 709	154 768	165 827	177 886	189 945	

Virkesavkastningens genomsnittliga rotvärde per kbm. Kronor	Markens normala avkastningsförmåga per hektar i kubikmeter fast mått (bonitet)															
	0.5	1.0	1.5	2.0	2.5	3.0	3.5	4.0	4.5	5.0	5.5	6.0	6.5	7.0	7.5	8.0
	Markvärde samt virkesvärde vid normal skogstillgång, kronor per hektar															
11.00	12	25	37	49	62	74	87	99	111	124	136	148	161	173	186	198
	62	124	186	248	309	371	433	495	557	619	681	743	804	866	928	990
11.50	13	26	39	52	65	78	91	104	116	129	142	155	168	181	194	207
	65	129	194	259	323	388	453	518	582	647	712	776	841	906	970	1,035
12.00	13	27	40	54	67	81	94	108	121	135	148	162	175	189	202	216
	68	135	203	270	337	405	473	540	608	675	743	810	878	945	1,013	1,080
12.50	14	28	42	56	70	84	98	113	127	141	155	169	183	197	211	225
	70	141	211	281	354	422	492	563	633	703	773	844	914	984	1,055	1,125
13.00	15	29	44	58	73	88	102	117	132	146	161	175	190	205	219	234
	73	146	219	293	366	439	512	585	658	731	804	878	951	1,024	1,097	1,170
13.50	15	30	46	61	76	91	106	122	137	152	167	182	197	213	228	243
	76	152	228	304	380	456	532	608	683	759	835	911	987	1,063	1,139	1,215
14.00	16	31	47	63	79	94	110	126	142	157	173	189	205	220	236	252
	79	158	236	315	394	473	551	630	709	788	866	945	1,024	1,103	1,181	1,260
14.50	16	33	49	65	82	99	114	131	147	163	179	196	212	228	245	261
	82	163	245	326	408	489	571	653	734	816	897	979	1,060	1,142	1,223	1,305
15.00	17	34	51	67	84	101	118	135	152	169	186	202	219	236	253	270
	84	169	253	338	422	506	591	675	759	844	928	1,013	1,097	1,181	1,266	1,350
15.50	17	35	52	70	87	105	122	140	157	174	192	209	227	244	262	279
	87	174	262	349	436	523	610	698	785	872	959	1,046	1,133	1,221	1,308	1,395
16.00	18	36	54	72	90	108	126	144	162	180	198	216	234	252	270	288
	90	180	270	360	450	540	630	720	810	900	990	1,080	1,170	1,260	1,350	1,440

Hjälptabell vid fastighetstaxering av skogar i N. N. taxeringsdistrikt år 1927.

Extrakt ur tabell I och II.

Virkesavkastningens genomsnittliga rotvärde per kbm. Kronor	Markens normala avkastningsförmåga per hektar i kubikmeter fast mått (bonitet)								Anvisningar	
	0.5	1.0	1.5	2.0	2.5	3.0	3.5	4.0		
	Markvärde samt virkesvärde vid normal skogstillgång, kronor per hektar									
4.00	4	9	13	18	22	27	31	36	Markvärde	Dåliga avsättningsförhållanden. dyra avverknings- och transportförhållanden
	23	45	68	90	113	135	158	180	Virkesvärde	
4.50	5	10	15	20	25	30	35	41	Markvärde	
	25	51	76	101	127	152	177	203	Virkesvärde	
5.00	6	11	17	22	28	34	39	45	Markvärde	
	28	56	84	113	141	169	197	225	Virkesvärde	
5.50	6	12	19	25	31	37	43	50	Markvärde	
	31	62	93	124	155	186	217	248	Virkesvärde	
6.00	7	13	20	27	34	40	47	54	Markvärde	
	34	68	101	135	169	203	236	270	Virkesvärde	
6.50	7	15	22	29	37	44	51	59	Markvärde	
	37	73	110	146	183	219	256	293	Virkesvärde	
7.00	8	16	24	31	39	47	55	63	Markvärde	
	39	79	118	158	197	236	276	315	Virkesvärde	
7.50	8	17	25	34	42	51	59	68	Markvärde	
	42	84	127	169	211	253	295	338	Virkesvärde	
8.00	9	18	27	36	45	54	63	72	Markvärde	
	45	90	135	180	225	270	315	360	Virkesvärde	
										Goda eller utmärkta avsättnings- och transportförhållanden

Bilaga C.

Förslag

till

förordning om taxeringsmyndigheter och förfarandet vid allmän fastighetstaxering år 1927.

1 §¹

Den taxering — — — år 1927 — — — stadgas.

2 §.

1 mom. Ägare — — — uppgifter å blankett enligt av Konungen fastställda särskilda formulär för — — — angivas.

Dessa — — — den 15 september 1926, vad angår — — — överståthållarämbetet.

Därest — — — samt 1926 års utgång — — — hushållningsplanerna.

2 mom. Underlåter — — — förrättning.

3 §.

Häradsskrivare — — — den 15 september 1926 avlämna — — — uppgifter, skolande lagfartsförteckningarna och uppgifterna från hypoteksinrättning avlämnas till länsstyrelsen i det län, varinom fastigheten är belägen, samt övriga uppgifter lämnas, vad angår fastighet *på landet*, direkt till ordföranden i det beredningsdistrikt eller länsstyrelsen i det län, varinom fastigheten är belägen, samt vad angår fastighet *i stad*, till länsstyrelsen i det län eller magistraten i den stad, varinom fastigheten är belägen.

Samtliga uppgifter — — — taxeringsförordningen.

4 §.

Sedan de i 3 § omförmälda lagfartsförteckningar och uppgifter från hypoteksinrättning inkommit till länsstyrelsen, har landskamreraren att verkställa undersökning rörande fastigheternas allmänna saluvärde å länets landsbygd. Länsstyrelsen äger inkalla lämpligt antal personer med ingående kännedom om nämnda värden att meddela landskamreraren erforderliga upplysningar för berörda undersökning.

Före den 25 oktober 1926 skola — — — fastighetstaxeringen.

Till ledning för — — — jämlikt punkt 9 i instruktionen — — — erforderliga.

Vid — — — i länet Samtidigt överlämnas till vederbörande beredningsnämndsordförande den i punkt 9 i ovanberörda instruktion omförmälda, för beredningsdistriktet avsedda hjälptabellen.

Skulle — — — tillkallas.

Efter det sammanträden enligt denna paragraf hållits, har länsstyrelsen att till ordföranden i vederbörande berednings- eller taxeringsnämnd överända de ovan omförmälda lagfartsförteckningar och uppgifter från hypoteksinrättning.

¹ Transumeringarna i förslaget avse motsvarande paragrafer i förordningen den 7 juli 1921 om taxeringsmyndigheter och förfarandet vid allmän fastighetstaxering år 1922.

5 och 6 §§.

Lika med motsvarande paragrafer i förordningen den 7 juli 1921 om taxeringsmyndigheter och förfarandet vid allmän fastighetstaxering år 1922 (i det följande benämnd »1921 års förordning»).

7 §.

Val — — — den 15 oktober 1926. Kommun — — — icke föras.

8 §.

1 mom. För varje — — — erlägges.

Har Konungen — — — senast år 1928, skola — — — kommunindelningen.

2 mom. Senast den 15 september 1926 skall — — — beräknande, avskrifter av de vid 1922 års allmänna fastighetstaxering upprättade fastighetslängderna samt de för år 1926 gällande fastighetslängderna, ävensom, därest — — — kommun.

3 mom. Senast den 1 oktober 1926 skall — — — på 1926 års mantalslängd — — — innehavare, dels ock 1926 års taxeringsvärde å varje fastighet samt däri ingående särskilda värden.

9 och 10 §§.

Lika med motsvarande paragrafer i 1921 års förordning.

11 §.

Beredningsnämndens — — — den 15 december 1926; och — — — före den 5 januari 1927 till — — — förslaget.

Därest erinran — — — före den 15 januari 1927 hålla — — — protokoll.

12 §.

Lika med 12 § i 1921 års förordning.

13 §.

1 mom. — — —

2 mom. Utav — — — beredningsdistriktet.

Kommunernas val — — — december 1926, börande — — — kommunen.

3 mom. Av — — — september 1926.

4 mom. — — —

14 §.

1 mom. — — —

2 mom. — — —

3 mom. — — —

4 mom. Senast den 15 november 1926 skall — — — ävensom på 1926 års mantalslängd — — — kolumner 1926 års taxeringsvärde å varje fastighet samt däri ingående särskilda värden.

15 §.

Lika med 15 § i 1921 års förordning.

16 §.

Lika med 16 § i 1921 års förordning utan att årtalen 1921 och 1922 utbytas mot respektive 1926 och 1927.

17 §.

Skattskyldig — — — augusti 1927.
 Finnas — — — område.

18 §.

Lika med 18 § i 1921 års förordning utom att årtalet 1922 utbytes mot 1927.

19—21 §§.

Lika med motsvarande paragrafer i 1921 års förordning.

22 §.

1 mom. Genom — — — den 31 augusti 1926, lämnar — — — stad.
 2 mom. — — —
 3 mom. Genom — — — den 15 april 1927, lämnar — — — suppleant.

23 §.

1 mom. Över — — — påyrkats.
 Besvären — — — december månad 1927, vid — — — behandling.
 2 mom. — — —
 3 mom. Över kammarrättens utslag må klagan icke föras.

24 §.

1 mom. — — —
 2 mom. Det åligger — — — den 15 maj 1927 till — — — belopp.
 3 mom. — — —
 4 mom. — — —
 5 mom. — — —
 6 mom. — — —
 7 mom. — — —
 8 mom. — — —
 9 mom. — — —

25 och 26 §§.

Lika med motsvarande paragrafer i 1921 års förordning.

Denna förordning träder i kraft dagen efter den, då förordningen, enligt därå meddelad uppgift, från trycket utkommit i Svensk författningssamling.

Bilaga D.

Förslag

till

förordning om ändrad lydelse av 60 § i förordningen den 28 oktober 1910 om taxeringsmyndigheter och förfarandet vid taxering.

Härigenom förordnas, att 60 § i förordningen den 28 oktober 1910 om taxeringsmyndigheter och förfarandet vid taxering skall erhålla följande ändrade lydelse:

60 §.

Över kammarrättens utslag i mål rörande fastighetstaxering må klagan icke föras.

Den, som icke åtnöjes med kammarrättens utslag i andra taxeringsmål, äger — — — utslaget.

Denna förordning träder i kraft dagen efter den, då förordningen, enligt därå meddelad uppgift, från trycket utkommit i Svensk författningssamling.

